

Jakub Adamec, Marek Pokorný: **Slyším růst trávu**

Překlad: Marta Darom

Kurátorský text k výstavě.

Slyším růst trávu
9/2–16/4/2023, PLATO

Od začátku své existence věnovala galerie současného umění PLATO specifickou pozornost umělkyním a umělcům působícím v Ostravě a v regionu. Zařazování jejich tvorby do dramaturgie PLATO se ovšem řídilo především rozvojovými záměry instituce, a tedy také kvalitou, respektive aktuálností či možnostmi adekvátně zasadit lokální pozice do širšího kontextu. S přesunem aktivit PLATO do nového sídla v rekonstruovaných historických jatkách také přehodnocujeme některé aspekty výstavní dramaturgie.

Jedním z rozhodnutí, která vyplynula z dobudování standardního zázemí naší instituce, je založení dlouhodobého projektu, který poskytne umělkyním a umělcům působícím ve specifické lokální situaci více prostoru a péče. Plánovaný cyklus výstav nazvaný „K aktuálním problémům místních zdrojů“ nechce identifikovat či konstruovat nějaký specifický pojem ostravské scény, naopak by měl poukázat na diverzitu místní umělecké produkce, možnosti jejího různocnění a diskutovat problematickou otázku (na niž ani my nemáme jednoznačnou odpověď), jak se k ní může instituce typu PLATO relevantně vztahovat.

V příštích několika letech proto budeme pořádat výstavy, na nichž vybraní kurátoři a kurátorky představí podle vlastního klíče tvorbu umělců a umělkyň působících v ostravském regionu, respektive jím prošli v době studií nebo s ním jsou nějakým důležitým způsobem spojeni. V roce 2023 zahajujeme cyklus výstavou *Slyším růst trávu*, jejímiž kmenovými kurátory jsou Jakub Adamec a Marek Pokorný. Riziko dosavadního přístupu spočívalo v tom, že snaha reflektovat a akcentovat aspekty a kvality umělecké produkce či praxe umělkyň

a umělců působících v místě fungování PLATO prostřednictvím jejich zasazení do kontextu globálních uměleckých strategií nemusela být dobře chápána.

Riziko nového projektu, které si dobře uvědomujeme, lze spatřovat naopak v zaostření na lokální situaci a vyčlenění fenoménu lokálního z širších souvislostí a návazností na vývoj současného umění. V budoucnu neopustíme ani první typ přístupu k „místním zdrojům“, nicméně nyní je podle nás třeba artikulovat institucionální odpovědnost vůči lokálnímu kontextu také prostřednictvím nového cyklu. Jsme si vědomi toho, že řešíme kvadraturu kruhu, nicméně soudíme, že její zvědomění může do budoucna přispět k adekvátnějšímu zacházení s dialektikou globální povahy současného umění a jeho lokálními manifestacemi.

Mapování rozmanitosti témat a uměleckých projevů autorek, autorů a kolektivů působících v napojení na region je spojeno i s otázkami týkajícími se možností jejich uplatnění a důvodů, proč někteří z mladé generace opouštějí region. Naše úvahy se také točí kolem paradoxních otázek, zda zůstávají ti odvážnější, anebo naopak ti, kteří svému uplatnění v širším uměleckém kontextu nevěří. Jejich startovní podmínky, vybavenost kulturním a sociálním kapitálem nebo řídká kulturní infrastruktura však možná jsou nejen hendikep, ale mohou jim naopak poskytnout šanci na potřebné, a tak často skloňované zpomalení, kvalitu života, která není poměřována výkonem. Ve hře je také úvaha o produktivní kombinaci zkratk vedoucích k úspěchu s obtížnějšími strategiemi, jež obvykle, byť ne nutně souvisejí s fenoménem outsiderství. Náš výběr představuje pokus načrtnout na malé ploše skicu složenou z individuálních tvůrčích odpovědí na otázky, které jsme tu nahodili. Chtěli jsme alespoň částečně postihnout rozmanitost širší „ostravské“ scény a zároveň podtrhnout její výraznou afinitu k hudební produkci i intenzivní provázanost s jinými uměleckými druhy, která je tady snad o něco intenzivnější.

Jakub Adamec, Marek Pokorný

